

Arrest

nr. 322 621 van 27 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HAUQUIER
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 14 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat V. HAUQUIER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1980.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 26 november 2023. Op 27 november 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 september 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 14 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Salamiyeh, Hama, Syrië, op (...) januari 1980. U heeft de Syrische nationaliteit, bent Arabier van origine en Ismaïlitisch moslim.

U komt uit een gezin van negen kinderen. Twee van uw broers zijn op zeer jonge leeftijd overleden (natuurlijk overlijden). Uw ouders zijn tevens overleden (natuurlijk overlijden). Uw overige broers en zussen verblijven tot op heden in Syrië.

U heeft steeds in Salamiyeh verbleven. U bent in 2011 een eerste keer gehuwd met [M. H.] (geboren op (...) mei 1979). Jullie hebben twee kinderen samen: [J.] (geboren op (...) januari 2012) en [S.] (geboren op (...) juni 2014). Op 1 juni 2020 zijn jullie gescheiden. Uw ex-vrouw en kinderen verblijven in Damascus bij de familie van uw ex-vrouw. Vervolgens bent u gehuwd met [Z. H.] (geboren op (...) januari 2012). Zij verblijft bij haar ouders in Salamiyeh.

U heeft uw lagere school afgerond. Daarna bent u gestart met werken. Eerst heeft u een periode in de bouw gewerkt, daarna startte u als ambtenaar bij een oliebedrijf ten oosten van Salamiyeh (...). Op de oliesite waar u werkte, werd de olie doorgepompt naar Baniyas. U werkte daar als arbeider en had als voornaamste taken koken in het restaurant, alsook het restaurant schoonmaken. In 2013 bent u hiermee gestopt gezien de veiligheidssituatie. Daarnaast heeft u een eigen winkel met accessoires gerund, in 2011 bent u hiermee gestopt. Van 2013 of 2014 werkte u in de vastgoedsector. Dit heeft u gedaan tot aan uw definitief vertrek uit Syrië.

U bent geen lid of sympathisant van een politieke partij in Syrië. In het begin van het conflict heeft u als burger deelgenomen aan de betogingen. Toen er geweld gebruikt werd door het Syrische regime, bent u hiermee gestopt. U heeft zich verder nooit politiek geuit.

Uw legerdienst heeft u gedaan van 1998 tot 2001. In 2013 werd u opgeroepen als reservist, doch heeft u uw dienst als reservist niet volbracht. In 2017 kreeg u een levenslange vrijstelling van uw reservistendienst omwille van medische redenen.

U bent niet in het bezit van een paspoort. U geeft aan dat u van de veiligheidsdiensten geen goedkeuring kreeg. De reden hiervoor weet u niet, u heeft alleen maar vermoedens.

U geeft aan dat u in juni 2023 een telefoontje kreeg van de directeur van de oliesite waar u werkte met de boodschap dat u terug diende te keren naar uw werk vanaf het begin van de volgende maand (juli 2023). U stelde vragen, verwees naar de veiligheidssituatie van de omgeving en gaf aan dat het niet realistisch was. Hij zei u dat er juridische maatregelen genomen zouden worden tegen personen die weigerden. Ondanks u dit niet wou zei u op het einde van het gesprek dat u akkoord was. U vertelde dit aan uw echtgenote en was vastbesloten Syrië te verlaten. Na dit telefoontje bent u nog één keer uw salaris gaan afhalen.

U verliet Syrië op 13 september 2023 en reisde via Turkije naar Griekenland. U reisde vervolgens per vliegtuig en met een (ver)vals(t) paspoort via Italië naar België waar u op 26 november 2023 toe kwam. U diende de volgende dag, op 27 november 2023, een verzoek om internationale bescherming in.

Ongeveer twintig à vijfentwintig dagen na uw vertrek begonnen de veiligheidsdiensten te vragen waar u was. Ze zijn ervan op de hoogte dat u Syrië verlaten heeft.

Bij terugkeer naar Syrië vreest u de algemene situatie, gevisieerd te worden daar u Ismaïlitisch moslim bent en vreest u tevens problemen met de veiligheidsdiensten omdat u niet terug aan het werk bent gegaan, u denkt ook dat ze u ondertussen ontslagen hebben.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw originele Syrische identiteitskaart, uw origineel rijbewijs, uw origineel legerboekje, een originele badge van het oliebedrijf, originele documenten van gezins/familiesamenstelling, een 'uitnodigingsdocument' in hoofde van uw echtgenote (haar oom woont in Frankrijk), gezinssamenstellingsdocumenten in hoofde van uw echtgenote, medische documenten in uw hoofde en een attest van de Ismaïliraad.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U geeft aan dat u hartproblemen heeft (CGVS p.3) en u legt met betrekking tot deze problemen medische documenten neer. Hoewel deze problemen niet van die aard zijn dat het standaard procedure verloop in het gedrang is, heeft de protection officer er wel op toegezien dat u uw verklaringen in een rustige en serene sfeer kon afleggen. Er werd u verschillende keren gevraagd of u zich in staat voelde het interview te doen, alsook werd er u een pauze gelaten (CGVS p.3, 7, 10). Nergens heeft u blij gegeven dat uw medische problemen invloed hebben op uw procedure, noch u, noch uw advocaat maakten bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud (CGVS p.3, 10). U bevestigde, hiernaar gepeild op het einde van het persoonlijk onderhoud, dat u de gelegenheid heeft gehad om al uw problemen te vertellen en u de tolk en alle vragen goed had begrepen. U maakte geen opmerkingen (CGVS p.10).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent

om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U vreest bij terugkeer naar Syrië problemen te zullen ervaren met de Syrische veiligheidsdiensten omdat u weigerde terug te keren naar uw werk als ambtenaar in het oliebedrijf (CGVS p.8). Evenwel heeft u hierin niet kunnen overtuigen.

Vooreerst dient te worden benadrukt dat u afkomstig bent van de stad Salamiyeh in de provincie Hama, een plaats waar de Syrische regering grotendeels de controle is blijven behouden doorheen het conflict. U bleef daar wonen tot en met uw definitief vertrek in september 2023 (CGVS p.3). Het CGVS stelt vast dat u nooit eerder significante problemen heeft ervaren met de Syrische overheid, noch zijn er indicaties dat u door de Syrische autoriteiten als tegenstander van het regime gepercipieerd werd en dat u aldus in het vizier liep van de Syrische veiligheidsdiensten. Dit blijkt uit het volgende: hoewel u aangeeft dat u tijdens de beginperiode van het Syrische conflict, net zoals vele andere burgers, beperkt deelnam aan de betogingen (CGVS p.5), bent u nooit in aanraking gekomen met de Syrische veiligheidsdiensten; u geeft aan dat u in 2013 uw reservistendienst ontlopen heeft, doch maakt u geen gewag van problemen naar aanleiding hiervan én ontving u in 2017 een levenslange vrijstelling voor uw reservistendienst omwille van medische problemen (CGVS p.5); nadat u stopte met uw werk als ambtenaar in het oliebedrijf in 2013 begaf u zich tot en met juni 2023 maandelijks naar het kantoor in Salamiyeh om uw loon van de Syrische overheid te ontvangen (CGVS p.9). Uit bovenstaande observaties blijkt dat u geen significante problemen ervaarde met het Syrische regime.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat u verklaart dat u geen goedkeuring ontving van de Syrische veiligheidsdiensten in verband met uw aanvraag voor uw paspoort (CGVS p.7). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat dit louter een blote bewering betreft die u niet weet te staven. U gevraagd naar de reden om dewelke u geen goedkeuring kreeg, zegt u dat u dat niet weet gezien dit via uw advocaat verliep en dit niet gemotiveerd was (CGVS p.7). Dit staat in schril contrast met voorgaande vaststellingen en overtuigt dan ook niet. Op basis van het voorgaande blijkt dan ook dat u geen profiel heeft dat het ongenoegen van de Syrische overheid zou kunnen opwekken.

Met voorgaande in het achterhoofd kan u bovendien niet overtuigen in de door u beweerde vrees. Het CGVS verwijst in de eerste plaats naar uw profiel als ambtenaar. Uit uw verklaringen blijkt dat uw voornaamste taken er indertijd uit bestonden te koken in het restaurant en het restaurant schoon te maken (CGVS p.8). U geeft weliswaar aan dat u af en toe ook werd ingezet als bewaker voor de hoofdingang, maar u gaat hier zelf licht over. Zo zegt u dat u dat enkel deed ter vervanging, dat u ook niet in het bezit was van een wapen en u hiervoor geen opleiding had gevolgd (CGVS p.8). Er dient onderstreept te worden dat u op de oliesite geen functie met een grote zichtbaarheid of verantwoordelijkheid bekleedde, noch dat u kennis zou bezitten die zeer dienstig of onontbeerlijk zou zijn binnen het oliebedrijf. Het CGVS vraagt zich dan ook af waarom de veiligheidsdiensten hun focus op u zouden leggen. Bovendien blijkt dat u na het beruchte telefoontje in juni 2023 nog één keer uw loon bent gaan ophalen (einde juni 2023), maar dat u dit niet meer deed tot aan uw vertrek uit Syrië (midden september 2023) omdat u hoopte dat ze zo 'uw gezicht zouden vergeten' (CGVS p. 9). Dat u niet meer kwam opdagen om uw loon op te halen en u klaarblijkelijk ook niet in juli klaarstond om uw werk terug aan te vatten, waren indicaties dat u zich mogelijks zou onttrekken aan wat er u gevraagd was. Indien u effectief in hun vizier zou lopen, kan er verwacht worden dat u dan ook opgezocht zou worden. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u na het beruchte telefoontje in juni 2023 niets meer van hen vernomen heeft, noch dat u problemen met hen kende (CGVS p.9, 10). Het hoeft geen betoog dat deze vaststellingen afbreuk doen aan uw beweerde vrees. Te meer daar u woonachtig bleef op uw gewoonlijke verblijfplaats en nog steeds deelnam aan het openbaar leven, nl. u bleef uw werk uitvoeren in de vastgoedsector (CGVS p.4, 5, 9), en het voor de veiligheidsdiensten dan ook geen moeite gekost zou hebben u te vinden. Uw verklaringen dat de veiligheidsdiensten na uw vertrek naar u op zoek kwamen, vindt het CGVS niet aannemelijk in het licht van voorgaande. Indien ze effectief hun zinnen op u hadden gezet kan er verwacht worden dat ze korter op de bal zouden spelen. Te meer daar u een deadline kreeg om klaar te staan en u uw loon niet meer ging ophalen. Tot slot dient onderstreept te worden dat u noch over het telefoontje, noch over uw bewering te worden gezocht door de veiligheidsdiensten gesproken heeft bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Vragenlijst CGVS punt 3 vraag 5). Ook deze vaststelling ondermijnt op niet geringe wijze uw geloofwaardigheid. Indien u daadwerkelijk een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, kan er verwacht worden dat u reeds bij aanvang van de asielprocedure een duidelijk beeld hierover schetst. Er kan op zijn minst verwacht worden dat u daar verwees naar het telefoongesprek, alsook naar de zoekactie van de veiligheidsdiensten gezien dit concrete indicaties zijn om uw nood aan internationale bescherming te onderbouwen.

Op basis van voorgaande heeft u dan ook niet kunnen overtuigen dat u op de agenda zou staan van de Syrische veiligheidsdiensten. U maakt niet aannemelijk dat u voor uw vertrek uit Syrië reeds in die mate in het vizier bent gekomen of in de specifieke negatieve aandacht van de Syrische autoriteiten stond. Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Syrië omwille van een vooraf bestaand probleem met de autoriteiten een risico zou lopen om te worden gevisieerd, laat staan dat uw vertrek uit Syrië om die reden risico verhogend of verzwarend zou zijn. Evenmin brengt u zelf enig concreet element aan waaruit zou blijken dat u in geval van terugkeer naar Syrië alsnog in het vizier van de autoriteiten zou komen. Gelet op het voorgaande en rekening houdend met de individuele omstandigheden die uw situatie kenmerken, is het CGVS van oordeel dat er

geen elementen kunnen waargenomen worden die wijzen op een risico op vervolging of op ernstige schade louter omdat u Syrië heeft verlaten.

Wat uw bewering betreft dat u tot een religieuze minderheid (Ismaili's) behoort (CGVS p.3, 10) dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit het Algemeen ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2022 blijkt dat kleinere religieuze groepen in Syrië, zoals druzen, christenen en ismaili's, niet systematisch worden vervolgd of gediscrimineerd vanwege hun geloof. Van incidenten waarbij leden van religieuze minderheden het slachtoffer werden, is bovendien niet altijd vast te stellen dat de religie van die personen verband hield met het motief van de aanval. De Syrische autoriteiten en de andere de facto autoriteiten zouden tolerantie jegens verschillende religieuze gemeenschappen net inzetten als publiciteitsmiddel en ter ondersteuning van hun claim het legitiem gezag te zijn. Voor leden van alle religieuze groepen geldt dat kritiek op de autoriteiten de rode lijn is en kan leiden tot repercussies. Dit staat los van het behoren tot een bepaalde (etno)religieuze groep (zie Ambtsbericht Syrië mei 2022 p.69 in blauwe map). Ook uit de meest recent beschikbare landeninformatie (zie EUAA, Country Guidance Syria van april 2024 – beschikbaar op <https://www.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-04/2024CountryGuidanceSyriaEN.pdf> ; EUAA "Syria: Targeting of individuals" september 2022, – beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1> ; UN High Commissioner for Refugees (UNHCR): International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, Update VI (maart 2021) - beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/606427d97.html>) kan niet worden afgeleid dat ismailieten of andere religieuze minderheden in Syrië vervolging dienen te vrezen louter vanwege hun geloof. U brengt evenmin individuele en concrete elementen aan waaruit zou blijken dat er voor u omwille van uw ismailiet-zijn sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Er kan dan ook niet worden besloten dat u omwille van uw toebehoren aan bovengenoemde religieuze minderheid geviséerd werd door de Syrische autoriteiten. Wederom wordt uw datum van vertrek, nl. september 2023, in herinnering gebracht. Dat u dan pas Syrië verlaten heeft, is een gedrag dat niet in overeenstemming te brengen is met dat van een persoon die een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.

Voorts wijst het CGVS er op dat niettegenstaande het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is, er in uw hoofde geen risico bij terugkeer kan worden weerhouden. U haalt namelijk geen concrete of geloofwaardige elementen aan die in die richting wijzen, en evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Uit de beschikbare landinformatie blijkt bovendien niet dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen (zie EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, p. 16-19, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-04/2024CountryGuidanceSyriaEN.pdf> ; EUAA "Syria: Targeting of individuals" September 2022, p. 31, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/euaa-coi-report-security-situation-1>; Algemeen Ambtsbericht Syrië, augustus 2023, p. 79-90, beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/document/2099738.html> ; UNHCR, International Protection Considerations with regard to people fleeing the Syrian Arab Republic, maart 2021, p. 112-115, beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2049565/606427d97.pdf> ; EASO "Syria Situation of returnees from abroad", juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-situation-returnees-abroad en euaa.europa.eu/publications/coireport-syria-situation-returnees-abroad-june-2021). Daarenboven kan nog opgemerkt worden dat de intensiteit van het conflict in Syrië sinds 2018 stelselmatig is afgenomen en dat uw vertrek pas dateert van september 2023, waardoor het weinig waarschijnlijk lijkt dat de Syrische autoriteiten u specifiek omwille van dit vertrek als een tegenstander van het regime zouden beschouwen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u in geval van terugkeer naar Syrië een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Derhalve kan de status van vluchteling u niet worden toegekend, noch deze van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten buigen de appreciatie van het CGVS niet om. Uw originele Syrische identiteitskaart, uw originele rijbewijs, uw origineel legerboekje, een originele badge van het oliebedrijf, originele documenten van gezins/familiesamenstelling, een 'uitnodigingsdocument' in hoofde van uw echtgenote voor Frankrijk en gezinssamenstellingsdocumenten in hoofde van uw echtgenote kunnen immers hooguit uw Syrische nationaliteit, identiteit, herkomst en gezinssamenstelling staven, elementen die heden evenwel niet ter discussie staan. Deze documenten tonen echter geenszins de door u verklaarde problemen of vrees in Syrië aan, evenmin doet dit het certificaat van de Ismailitische Raad dat enkel uw religieuze achtergrond bevestigt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval naar de desbetreffende regio, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van

artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024>), het EUAA COI Report: Syria Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-10/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20231009.pdf) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Query_Response_Q69_Syria_Major_human_rights_security_and_socio_economic_development

De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen:

i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van individuele beschermingsbehoefte, maar ook bij de beoordeling van de beschermingsbehoefte die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellengebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilitie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadististen. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, waaronder de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqa en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië, waaronder Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de stad Salamiyah, in de provincie Hama die onderzocht moet worden.

De provincie Hama ligt in het centrum van Syrië en wordt omringd door de provincies Latakia en Tartous in het westen, Idlib, Aleppo en Raqqa in het noorden en Homs in het zuiden. De provincie bestaat uit vijf districten (Hama, Masyaf, Mu'harraq, As-Suqaylabiyah en As-Salamiyah) en heeft meer dan 1.400.000 inwoners. De stad Hama wordt voornamelijk bevolkt door soennitische moslims, terwijl de bevolking van de rest van de provincie meer divers is en naast soennitische Arabieren ook alawitische, ismailitische en christelijke gemeenschappen omvat.

Tussen april 2019 en maart 2020 voerde het leger van het regime grootschalige militaire offensieven uit en heroverde het noordwestelijke deel van de provincie, met uitzondering van een dunne strook in de buurt van Idlib in het noordwesten, die wordt gecontroleerd door de Hay'at Tahrir al-Sham (HTS), en verzetshaarden van Islamitische Staat in de oostelijke regio's, aan de grenzen van de provincies Aleppo, Raqqa en Homs. Ondanks deze controle over het overgrote deel van het grondgebied zijn er nog steeds veelvuldige conflicten tussen het reguliere leger en gewapende oppositiegroepen, vooral met bombardementen door het Syrische

en Russische leger. Islamitische Staat voert weliswaar opnieuw operaties uit in het oosten van de provincie, maar beschikt niet over voldoende middelen om de dorpen daar onder controle te krijgen.

Een aantal van de best getrainde eenheden van het Syrische leger zijn actief in de provincie, waaronder het vijfde Korps, de 25ste Divisie voor Speciale Operaties en de vierde Pantserdivisie. Russische troepen zijn ook aanwezig in de gebieden ten noorden en noordwesten van de stad Hama, tot aan de door de oppositie bezette gebieden aan de grens met de provincie Idlib. Iraanse of door Iran gesteunde troepen bevinden zich in het zuiden en oosten van de stad Hama en in het westen, in Masyaf.

Aan het begin van de periode van augustus 2022 tot juli 2023 werden de bombardementen door regeringstroepen en hun Russische bondgenoten op militaire en burgerdoelen in de gebieden ten noorden en westen van Hama opgevoerd, waarbij verschillende burgerslachtoffers vielen. De posities van het reguliere leger in het westen van Hama waren het doelwit van HTS en Jaysh al-Nasr. Islamitische Staat zet zijn activiteiten voort, waaronder meerdere hinderlagen tegen burgers en veiligheidstroepen. Tientallen burgers zijn gedood of gewond geraakt in landelijke en woestijngebieden in het oosten van de provincie. In deze periode werden ook verschillende mensen ontvoerd. Deze aanvallen werden gevolgd door massale bombardementen door regeringstroepen of Russische troepen op de bewegingen en posities van cellen van Islamitische Staat. Israël voerde in de regio Masyaf ook luchtaanvallen uit op locaties en munitiedepots van Iraanse groepen maar ook op wetenschappelijke onderzoekscentra.

Volgens cijfers van het Armed Conflict Location and Event Data Project (ACLED) werden in de periode van 1 augustus 2022 tot 28 juli 2023 557 veiligheidsincidenten geregistreerd (gemiddeld 5 incidenten per week). De overgrote meerderheid hiervan waren "explosions/remote violence", maar "battles" en, in mindere mate, "violence against civilians" werden ook gedocumenteerd. In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden 225 veiligheidsincidenten gerapporteerd (gemiddeld 13 incidenten per week). Veiligheidsincidenten werden gemeld in alle districten, hoewel de meeste zich voordeden in het district As-Suqaylabiyah, gevolgd door het district asSalamiyah. In de districten Muḥardah, Hama en Masyaf werden zeer weinig incidenten gemeld.

Tussen augustus 2022 en juli 2023 vielen er 76 burgerslachtoffers. Tussen augustus en november 2023 werden 14 burgerslachtoffers geregistreerd. Dit is een relatief klein aantal vergeleken met het totale aantal inwoners van de provincie, namelijk meer dan 1,4 miljoen (wat overeenkomt met zes burgerslachtoffers per 100.000 inwoners gedurende deze referentieperiode).

Een groot aantal ontheemden woont in de provincie Hama en er zijn nog steeds migratiebewegingen van intern ontheemden, zowel van als naar de provincie. Tegelijkertijd keert een aanzienlijk aantal intern ontheemden vrijwillig terug naar de provincie Hama.

Tijdens het conflict werd schade toegebracht aan de civiele infrastructuur van de provincie en liggen hele districten in puin. De provincie wordt ook op grote schaal getroffen door de aanwezigheid van mijnen en munitie die niet tot ontploffing werden gebracht, wat leidt tot incidenten waarbij burgers gewond raken of gedood worden.

De provincie Hama wordt in de EUAA Country Guidance van april 2024 een provincie genoemd waar het willekeurige geweld een hoog niveau bereikt en bijgevolg een lager niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat bij terugkeer. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat hoewel de stad Salamiyah in de provincie Hama onderhevig is aan willekeurig geweld, niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die naar deze regio terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In de stad Salamiyah in de provincie Hama bestaat er momenteel voor burgers dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg rijst de vraag of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging voor u als gevolg van het willekeurige geweld in de stad Salamiyah in de provincie Hama, wat u betreft, dermate verhogen, dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

U dient aan te tonen dat de persoonlijk omstandigheden die u aanwijst van dien aard zijn dat deze tot gevolg hebben dat u een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. U toont echter geenszins aan dat het gegeven dat u hartproblemen heeft een persoonlijke omstandigheid betreft waardoor u in vergelijking met een andere persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, noch blijkt dit uit de door u neergelegde stukken. Er dient bovendien te worden benadrukt dat u uw hartoperatie in 2017 in Syrië heeft ondergaan, en dat u tot en met september 2023 in Syrië verbleven heeft. Het CGVS neemt dan ook aan dat er in uw hoofd geen persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangenomen die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal heeft middels haar nota met opmerkingen van 2 december 2024 de Raad verzocht om de zaak met rolnummer RvV 327 480 te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook “verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”.

§ 2. De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3. Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”

De verzoekende partij heeft in de zaak met rolnummer 327 480 de Raad echter op 18 december 2024 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van de verzoekende partij wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2.

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van de Conventie van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM), de artikelen 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de motivering die door de commissaris-generaal werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Ze stelt daarbij dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De verzoekende partij vraagt om de bestreden beslissing te hervormen en in hoofddoel haar de status van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

3. De nota met opmerkingen

De Raad ontvangt vanwege de commissaris-generaal een nota met opmerkingen van 2 december 2024, overeenkomstig artikel 39/72, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarin hij het gelijk van zijn beslissing herhaalt en repliceert op het verzoekschrift.

4. De aanvullende nota's

4.1. Op 30 januari 2025 voegt de verzoekende partij een aanvullende nota toe aan het administratief dossier. Ze verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten waarmee ze een beeld wil schetsen van de socio-economische en veiligheidssituatie in Syrië. Ze stelt dat het op heden nog onzeker is hoe de toekomst van Syrië er zal uitzien en wat het beleid zal zijn van de nieuwe machthebbers. Ze wil wel opmerken dat de rebellengroepering HTS haar wortels heeft in al-qaeda en dat zij het reeds langer voor het zeggen hadden in de Noordelijke provincie Idlib alwaar zij bekend stonden als een autoritair bestuur. Ze meent dat er volgens verschillende objectieve bronnen nog steeds sprake is van een onzekere veiligheidssituatie in Syrië en er nog steeds burgerslachtoffers te betreuren vallen waardoor een terugkeer naar Syrië volgens haar ondenkbaar is. Ze wil er ook op wijzen dat de humanitaire situatie in Syrië niet verbeterd is maar zelf verslechterd is.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Gelet op de aanvullende nota van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de verwerende partij zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. Dit geldt ook voor de landeninformatie opgenomen in de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA "Country guidance: Syria", april 2024, p. 24-25, e.v.).

Ter terechtzitting onderlijnt de verzoekende partij haar Ismaëli-origine. De berichten uit haar thuisland wijzen op etnische spanningen waarbij de huidige Soennitische bewindvoerders de Ismaëli beschouwen als niet-correcte uitvoerders van de islam. Ze stelt dat er gewapende milities zijn in haar stad en er heerst een angst sfeer met ontvoering en moord. Ze voert aan dat er "rare" regels worden ingevoerd zoals scheiding tussen meisjes en jongens op school en apart openbaar vervoer. Een onbekende man is haar echtgenote in Syrië komen zeggen dat ze niet alleen op straat mag komen.

De verzoekende partij is afkomstig van de stad Salamiyah, een vooruitstrevende stad gelegen in de provincie Hama en tevens ismaëliet.

Volgens de beschikbare landeninformatie vormen ismaëlieten een religieuze minderheid in Syrië en behoren zij tot een stroming binnen het sjiïsme.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

6.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota heeft neergelegd en heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij ook zouden moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

6.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië samen met de individuele omstandigheid van de verzoekende partij als ismaëliet nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 oktober 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS,

M. DENYS,

De griffier,

kamervoorzitter,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS